

พระธรรมดาเนียล - บทที่หนึ่งร้อยยี่สิบห้า

การไขความหมายเชิงพยากรณ์: การถอดรหัส ดาเนียล 11:40

และนัยสำคัญของข้อนี้ต่อคริสต์ศาสนาในยุคปัจจุบัน

Jeff Pippenger

2024-03-09

ข้อสี่สิบของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด เริ่มต้น ณ เวลาสิ้นสุด แต่ข้อพระคัมภีร์นี้ระบุถึงเวลาสิ้นสุดสองคราว และดังนั้นจึงเปิดทางให้นักศึกษาคำพยากรณ์สามารถจัดแนวเวลาสิ้นสุดครั้งแรกเข้ากับเวลาสิ้นสุดครั้งที่สองได้ เมื่อมีการประยุกต์เช่นนี้ แนวประวัติศาสตร์ของมิลเลอไรต์ซึ่งเริ่มต้นขึ้นในปี 1798 ก็จะดำเนินขนานกับประวัติศาสตร์ของสหรัฐอเมริกาในปี 1989 แนวทั้งสองนี้ชี้ให้เห็นถึงแนวของเขาโปรเตสแตนต์แท้ และแนวของเขาร่วมกับพันธบัตรที่ขึ้นมาจากแผ่นดินในวิวัฒนาการที่สิบสาม แนวทั้งสองเริ่มต้น ณ เวลาสิ้นสุดในปี 1798 และเวลาสิ้นสุดในปี 1989 ก็เพียงแต่ทำหน้าที่เกี่ยวพันและให้พยานที่สองแก่จุดหมายแห่งความจริงซึ่งถูกเปิดเผยออกในข้อพระคัมภีร์นั้น

การเคลื่อนไหวของทูตสวรรค์องค์ที่สามมาถึงเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844

แต่ถูกเลื่อนออกไปเนื่องจากการกบฏเจ็ดปีระหว่าง ค.ศ. 1856 ถึง 1863

การมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่สามได้ถูกทำให้เกิดซ้ำอีกครั้งเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ค.ศ. 1863

ได้รับการเป็นแบบโดยการตั้งค่ายครั้งแรกของอิสราเอลโบราณที่คาเดชและการกบฏของผู้สอดแนมสิบคน และวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ได้รับการเป็นแบบโดยการตั้งค่ายสุดท้ายของอิสราเอลโบราณที่คาเดช และการกบฏของโมเสส การกบฏใน ค.ศ. 1863 เป็นตัวแทนของการกบฏครั้งแรกที่คาเดช

ซึ่งก่อให้เกิดคำพิพากษาแห่งความตายในถิ่นทุรกันดาร การกบฏเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

เป็นตัวแทนของการกบฏครั้งสุดท้ายที่คาเดช ซึ่งก่อให้เกิดความตายของผู้นำของแอ็ดเวนติสมีแบบเลาตีเซีย

การเสด็จลงมาของทูตสวรรค์ในวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 ซึ่งเป็นการเปิดฉากการเคลื่อนไหวระหว่างปี

ค.ศ. 1840 ถึง 1844 ซึ่งซิสเตอร์ไวท์ได้เรียกว่าเป็นการสำแดงอันรุ่งโรจน์แห่งฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า

เป็นภาพลักษณ์ล่วงหน้าของวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

และได้ชี้ให้เห็นถึงการสำแดงอันรุ่งโรจน์แห่งฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า.

“ทูตสวรรค์ผู้ซึ่งร่วมประกาศข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม

จะทำให้ทั่วทั้งแผ่นดินโลกสว่างไสวด้วยพระสิริของท่าน มีการพยากรณ์ไว้ ณ

ที่นี้ถึงงานหนึ่งซึ่งมีขอบเขตกว้างขวางทั่วโลกและมีฤทธภาพอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน

ขบวนการการเสด็จมาของพระคริสต์ระหว่างปี 1840-44

เป็นการสำแดงอันรุ่งโรจน์แห่งฤทธภาพของพระเจ้า

ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์แรกได้ถูกประกาศไปยังทุกสถานี่มิชชันนารีในโลก

และในบางประเทศได้เกิดความตื่นตัวทางศาสนาอย่างยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยมีการเห็นในแผ่นดินใด ๆ

นับตั้งแต่การปฏิรูปศาสนาในศตวรรษที่สิบหก แต่สิ่งเหล่านี้จะต้องถูกทำให้เหนือกว่าด้วยขบวนการอันทรงฤทธิ์ภายใต้คำเตือนสุดท้ายของทูตสวรรค์องค์ที่สาม” The Great Controversy, 611.

การมาถึงครั้งแรกของทูตสวรรค์องค์ที่สามในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 (คาเดชครั้งแรก)

มีขึ้นเพื่อทำให้งานสำเร็จลุล่วง แต่ประชากรของพระเจ้าเลือกที่จะตั้งผู้นำคนใหม่และกลับไปยังอียิปต์ ภายในปี ค.ศ. 1863 พวกเขาได้ “สร้างเมืองเยรีโคขึ้นใหม่”

แทนที่จะมีส่วนร่วมในพระราชกิจของพระเจ้าในการทำให้กำแพงเมืองเยรีโคพังทลาย ด้วยเหตุนี้

พวกเขาจึงถูกสาปแช่ง ด้วยความตายในถิ่นทุรกันดาร

และโยชูวาได้ให้พวกเขาปฏิญาณไว้ในเวลานั้นว่า
"บุคคลใดที่ลุกขึ้นสร้างเมืองเยรีโคนี้ต่อพระพักตร์พระยาห์เวห์ บุคคลนั้นก็จะต้องถูกสาปแช่ง
เขาจะวางรากฐานของเมืองนั้นด้วยบุตรหัวปีของตน
และจะตั้งประตูเมืองนั้นด้วยบุตรชายคนสุดท้ายของตน" โยชูวา 6:26

ดังเช่นอิสราเอลโบราณ ณ คาเดชครั้งแรก ผู้ซึ่งได้ปฏิเสธข่าวสารของโยชูวาและคาเลบ
การกบฏของอิสราเอลสมัยใหม่ ณ คาเดชครั้งแรก (1863) ก็ได้ นำคำสาปของโยชูวามาสู่พวกเขา
เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สามกลับมาในวันที่ 11 กันยายน 2001 (คาเดชครั้งสุดท้าย)
งานสุดท้ายซึ่งดำเนินอยู่ล่วงหน้าก่อนที่พระเจ้าจะทรงโค่นเยรีโคและกำแพงของมันลงก็ได้เริ่มต้นขึ้น.

วันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 เป็นเครื่องหมายแห่งการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่สาม
และด้วยเหตุนี้จึงเป็นเครื่องหมายแห่งการมาถึงของวันอาทิตย์ที่ใกล้จะมาถึงในวาระสุดท้ายด้วย ค.ศ. 1863
เป็นเครื่องหมายแห่งการสิ้นสุดของช่วงเวลาแห่งการทดสอบของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ซึ่งได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อวันที่
22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ฉะนั้น ค.ศ. 1863 จึงเป็นสัญลักษณ์ของกฎหมายวันอาทิตย์ที่ใกล้จะมาถึง
เพราะพระเยซูทรงเป็นผู้ทรงแสดงตอนจบด้วยตอนต้นอยู่เสมอ ใน ค.ศ. 1863
ชาตินั้นถูกแบ่งออกเป็นคนสองจำพวก และเช่นเดียวกัน เมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์
คนสองจำพวกก็จะปรากฏให้เห็น.

ช่วงเวลาแห่งการทดสอบของทูตสวรรค์องค์ที่สามในประวัติศาสตร์ของพวกมิลเลอไรต์เริ่มต้นขึ้นในปี 1844
และสิ้นสุดลงในปี 1863
และทั้งการเริ่มต้นและการสิ้นสุดนั้นต่างก็ถูกกำหนดหมายไว้ด้วยกฎหมายวันอาทิตย์แห่งวาระสุดท้าย
ในประวัติศาสตร์ระหว่างจุดเริ่มต้น (1844) และจุดสิ้นสุด (1863) นั้น มีการกบฏของขบวนการมิลเลอไรต์
(1856) อยู่ด้วย ดังนั้น ช่วงเวลานี้จึงมีตราประทับแห่ง "ความจริง" การกลับไปยังกาเดชเป็นครั้งที่สองในวันที่
11 กันยายน 2001 เป็นเครื่องหมายแห่งการเริ่มต้นกระบวนการทดสอบของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ซึ่งจะสิ้นสุดลง
ณ กฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า ดังที่มีแบบอย่างไว้โดยปี 1863.

นับตั้งแต่กฎหมายวันอาทิตย์นั้น จนกว่าช่วงเวลาแห่งการทดลองของมนุษย์จะสิ้นสุดลง
เยรีโคและกำแพงของมันจะถูกโค่นลง ซึ่งสอดคล้องกับการพิพากษาเชิงบริหารที่ตกลงเหนือหญิงแพศยาแห่งบา
บิโลนซึ่งเป็นภาพแทนอยู่ในประวัติศาสตร์นั้น ข้อที่สี่สิบเริ่มต้นในปี 1798
และสิ้นสุดลงที่กฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงในข้อที่สี่สิบเอ็ด เวลาปลายกาลในปี 1798
เป็นภาพแทนของแนวภายในของคริสตจักรของพระเจ้า
โดยเริ่มต้นจากพวกมิลเลอไรต์แห่งขบวนการของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง
ไปจนถึงขบวนการของทูตสวรรค์องค์ที่สามและคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ทั้งหมดอยู่ในข้อเดียว ๙

สงครามระหว่างกษัตริย์ฝ่ายเหนือซึ่งเริ่มต้นขึ้นพร้อมกับการขึ้นสู่อำนาจของกษัตริย์ฝ่ายใต้ในปี 1798
ได้สิ้นสุดลงในปี 1989

เมื่อกษัตริย์ฝ่ายใต้พ่ายแพ้ต่อพันธมิตรระหว่างราชอาณาจักรที่ห้าและที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์
สงครามระหว่างกษัตริย์ฝ่ายเหนือกับกษัตริย์ฝ่ายใต้ซึ่งเริ่มขึ้นในปี 1798 นั้น
ชาวมิลเลอไรต์เข้าใจว่าเป็นสงครามต่อต้านกรุงโรม
ซึ่งพวกเขาเห็นว่าเป็นเพียงอำนาจแห่งความรกร้างทำลายล้างสองประการ คือ
ศาสนานอกกรีตและอำนาจสันตะปาปา เมื่อสงครามสิ้นสุดลงในปี 1989
อำนาจแห่งความรกร้างทำลายล้างทั้งสามประการได้เข้ามาเกี่ยวข้อง
และนั่นเป็นจุดเริ่มต้นของภาพประกอบเชิงพยากรณ์ของอำนาจทั้งสามนั้นที่นำโลกไปสู่อาร์มาเก็ดดอน

ซึ่งในทางภูมิศาสตร์ได้ถูกแสดงไว้ในข้อสี่สิบห้าแห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ด

ข้อ 40 ถึง 45 ระบุพลวัตเชิงพยากรณ์ของอำนาจทั้งสามซึ่งนำสันตะปาปาไปสู่จุดจบของตนระหว่างทะเลทั้งหลายกับภูเขาศักดิ์สิทธิ์อันรุ่งโรจน์ หากเข้าใจอย่างถูกต้อง ประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ที่ปรากฏในข้อ 41 ย่อมครอบคลุมข้อ 41 ถึง 44 ด้วย

ฉะนั้น โดยเริ่มต้นจากวาระแห่งอวสานในปี 1989 พร้อมกับพยานข้อที่สองจากปี 1798 ซึ่งซึ่งจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของสงครามระหว่างกษัตริย์ฝ่ายใต้กับกษัตริย์ฝ่ายเหนือ ข้อ 41 ถึงข้อ 44 จึงระบุถึงสภาพสามประการของสันตะปาปาซึ่งบาดแผลอันถึงตายของนางได้รับการรักษาให้หาย และข้อ 45 คือจุดที่นางมาถึงจุดจบของตน ข้อต่าง ๆ เหล่านี้ เมื่อพิจารณาจากมุมมองนี้แล้ว ย่อมนำเสนอประวัติศาสตร์ที่อยู่ภายนอกคริสตจักรของพระเจ้า ดังที่ได้แสดงไว้เช่นกัน โดยความสัมพันธ์ระหว่างตราทั้งเจ็ดกับคริสตจักรทั้งเจ็ดในพระธรรมวิวรณ์

แนวเส้นแห่งประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ซึ่งแทนด้วยปี 1798 นั้น โดยหลักแล้วเป็นตัวแทนของการพิพากษาใต้สวน และแนวเส้นที่เริ่มต้น ณ จุดเดียวกันในปี 1989 นั้น โดยหลักแล้วเป็นตัวแทนของการพิพากษาบริหารโทษ ปี 1798 เน้นย้ำเป็นสำคัญถึงงานของผู้สื่อสารซึ่งเตรียมทางไว้สำหรับผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญา และปี 1989 เน้นย้ำเป็นสำคัญถึงงานของผู้สื่อสารเอลียาห์

นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1798 เมื่อพระธรรมดาเนียลถูกเปิดผนึกแล้ว ความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ซึ่งพระคริสต์ทรงนำประชากรของพระองค์เข้าสู่ความสัมพันธ์แห่งพันธสัญญาอันบรรลู่ถึงการรวมกันอย่างถาวรของสภาพพระเจ้ากับสภาพมนุษย์ก็ได้เพิ่มพูนขึ้น พันธสัญญาแห่งวาระสุดท้ายนั้นได้รับการระบุไว้อย่างชัดแจ้งแล้วในพระคัมภีร์

“ดูเถิด วันเวลาจะมาถึง พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า เราจะทำพันธสัญญาใหม่กับพงศ์พันธุ์อิสราเอล และกับพงศ์พันธุ์ยูดาห์ มิใช่ตามพันธสัญญาซึ่งเราได้ทำกับบรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย ในวันที่เราได้จุ้มมือเขาเพื่อนำเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ พันธสัญญาของเราซึ่งเขาทั้งหลายได้ละเมิดนั้น แม้ว่าเราเป็นดุจสามีของเขาทั้งหลาย พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า แต่พันธสัญญาซึ่งเราจะทำกับพงศ์พันธุ์อิสราเอลภายหลังวันเวลาเหล่านั้น คือดังนี้ พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า เราจะบรรจรรวมบัญญัติของเราไว้ในส่วนลึกภายในของเขาทั้งหลาย และจะจารึกไว้บนดวงใจของเขา และเราจะเป่าเขาเป็นพระเจ้าของเขา และเขาทั้งหลายจะเป็นชนชาติของเรา และเขาทั้งหลายจะไม่สั่งสอนกันอีกต่อไป ต่างคนต่างสอนเพื่อนบ้านของตน และพี่น้องของตนว่า ‘จงรู้จักพระยาห์เวห์’ เพราะเขาทั้งหลายจะรู้จักเราทุกคน ตั้งแต่ผู้เล็กน้อยที่สุดจนถึงผู้ใหญ่ที่สุดของเขาทั้งหลาย พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า เพราะเราจะให้อภัยความชั่วช้าของเขาทั้งหลาย และจะไม่จดจำบาปของเขาอีกต่อไป” เยเรมีย์ 31:31-34

บรรดาผู้พยากรณ์ทั้งหลายล้วนชี้ไปถึงยุคสุดท้าย และวลีว่า “ยุคสุดท้าย” ในคำพยากรณ์นั้นหมายถึงช่วงเวลาแห่งการพิพากษา ทูตสวรรค์องค์แรกมาถึงในปี 1798 ณ เวลาสิ้นสุดเพื่อประกาศการเปิดฉากของการพิพากษาในปี 1844 ซึ่งก็คือการมาถึงของยุคสุดท้ายด้วยเช่นกัน ยุคสุดท้ายคือ “วันเวลา” ของเยเรมีย์ที่จะมาถึง เมื่อพระเจ้าจะทรง “อภัย” “ความชั่วช้า” และจะ “ไม่ทรงจดจำ” บาปของชนชาติของพระองค์อีกต่อไป พระคริสต์ทรงกระทำพระราชกิจนั้นในฐานะมหาบุโรหิต ในวันแห่งการลบล้างบาปฝ่ายแบบจริง ระหว่าง “ยุคสุดท้าย”

หากแอตเวนติสม์แบบมิลเลไร์ยังคงดำเนินต่อไปด้วยความเชื่อ โดยเดินอยู่ในความสว่างที่ก้าวหน้ายิ่งขึ้นของทูตสวรรค์องค์ที่สามซึ่งมาถึงในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 พวกเขาก็คงได้อยู่ในบ้านนิรันดร์ของตนกับพระเยซูแล้ว นี่คือความหมายที่เยเรมีย์ประสงค์เมื่อกล่าวว่า

“หลังจากวันเหล่านั้น” “วันเหล่านั้น” คือช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ที่นำไปสู่ปี 1844 และสิ้นสุดลงในปีนั้น นั่นคือ “วัน” ที่ดาเนียลบทที่สิบสองกล่าวถึง

แต่ท่านจงดำเนินไปจนถึงวาระสุดท้าย เพราะท่านจะได้พักสงบ และจะยืนอยู่ในส่วนที่กำหนดแก่ท่าน ณ ปลายแห่งกาลเวลา ดาเนียล 12:13

ถน “ปลายวันทั้งหลาย” หรือดังที่เยเรมีย์กล่าวว่า “ภายหลังวันเหล่านั้น”

พระคริสต์ทรงประสงค์จะทรงวางธรรมบัญญัติของพระองค์ไว้ในส่วนลึกภายในของประชากรของพระองค์ และทรงจารึกธรรมบัญญัติของพระองค์ไว้บนดวงใจของเขาทั้งหลาย ส่วนลึกภายในนั้นคือธรรมชาติฝ่ายต่ำ หรือดังที่เปาโลเรียกว่าเนื้อหนัง และดวงใจนั้นคือธรรมชาติฝ่ายสูง

พันธสัญญาทรงสัญญาว่าจะประทานจิตใจใหม่แก่ประชากรของพระองค์เมื่อเขากลับใจใหม่

และประทานกายใหม่ในการเสด็จมาครั้งที่สอง มนุษย์ล้มลงพร้อมกับอาดัม

ผู้ซึ่งทรงสร้างตามพระฉายาของพระเจ้า และผู้ซึ่งถูกสร้างขึ้นด้วยธรรมชาติฝ่ายสูงและธรรมชาติฝ่ายต่ำ พันธสัญญาของพระคริสต์คือการไถ่มนุษยชาติพร้อมด้วยธรรมชาติสองประการของเขาให้พ้นจากคำสาปแห่งบาป

“ในวาระสุดท้ายแห่งประวัติศาสตร์ของโลกนี้

พันธสัญญาของพระเจ้ากับประชากรของพระองค์ผู้รักษาพระบัญญัติจะได้รับการรื้อฟื้นขึ้นใหม่ ในวันนั้น เราจะทำพันธสัญญาเพื่อเขาทั้งหลายกับสัตว์ป่าในทุ่ง กับนกในอากาศ และกับสัตว์เลื้อยคลานบนพื้นดิน และเราจะหักค้อนธนูและดาบ และการสงครามให้สิ้นไปจากแผ่นดิน

และจะกระทำให้เขาทั้งหลายเอนกายลงอย่างปลอดภัย และเราจะหมั้นเจ้าไว้กับเราสืบไปเป็นนิรันดย์ เออ เราจะหมั้นเจ้าไว้กับเราในความชอบธรรม ในความยุติธรรม ในความรักมั่นคง และในความเมตตากรุณา เราจะหมั้นเจ้าไว้กับเราในความซื่อสัตย์ และเจ้าจะรู้จักพระยาห์เวห์”

“และอยู่มาในวันนั้น เราจะฟัง พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า เราจะฟังฟ้าสวรรค์ และฟ้าสวรรค์จะฟังแผ่นดินโลก; และแผ่นดินโลกจะฟังข้าว เหล้าองุ่น และน้ำมัน; และสิ่งเหล่านี้จะฟังยิสเรเอล และเราจะหว่านนางไว้เพื่อตัวเราในแผ่นดิน; และเราจะเมตตานางผู้ซึ่งมิได้รับพระเมตตา; และเราจะกล่าวแก่คนทั้งหลายที่มีไซ้ประชากรของเรา ว่า ท่านทั้งหลายเป็นประชากรของเรา; และเขาทั้งหลายจะกล่าวว่า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์” โยเซยา 2:14-23.”

“ในวันนั้น ... คนที่เหลืออยู่แห่งอิสราเอล และบรรดาผู้ที่รอดพ้นแห่งวงศ์วานยาโคบ ... จะฟังพาทย์พระเจ้าผู้เป็นเจ้า คือองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล ด้วยความจริง’ อิสยาห์ 10:20 จาก ‘ทุกประชาชาติ ทุกเผ่าพันธุ์ ทุกภาษา และทุกชนชาติ’ จะมีผู้คนที่ยินดีตอบสนองต่อข่าวสารว่า ‘จงยำเกรงพระเจ้า และถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะเวลาที่พระองค์ทรงพิพากษามาก็แล้ว’ คนเหล่านี้จะหนีจากรูปเคารพทุกอย่างที่ผูกมัดเขาไว้กับโลกนี้ และจะ ‘นมัสการพระองค์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล และบ่อน้ำพุทั้งหลาย’ พวกเขาจะปลดปล่อยตนเองจากเครื่องพันธนาการทุกประการ และจะยืนอยู่ต่อหน้าชาวโลกเป็นอนุสรณ์แห่งพระเมตตาของพระเจ้า ด้วยการเชื่อฟังชื่อเรียกชื่อทุกประการของพระเจ้า หุตสวรรค์และมนุษย์จะยอมรับว่าพวกเขาเป็นคนเหล่านั้นที่ ‘ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และความเชื่อของพระเยซู’ วิวรณ์ 14:6-7, 12.”

“ดูเถิด วันเวลานั้นกำลังมาถึง พระยาห์เวห์ตรัสว่า เมื่อคนใดจะตามทันคนเกียจ และคนย่ำองุ่นจะตามทันคนหว่านเมล็ด และภูเขาทั้งหลายจะหยุดเหล้าองุ่นใหม่อันหอมหวาน และเนินเขาทั้งสิ้นจะละลายไป และเราจะนำเขลยของอิสราเอลประชากรของเรากลับคืนมา และเขาทั้งหลายจะสร้างเมืองที่รกร้างขึ้นใหม่และเข้าอยู่อาศัย เขาทั้งหลายจะปลูกสวนองุ่นและดื่มเหล้าองุ่นจากสวนนั้น

“ภายหลังวันเหล่านั้น” ของเยเรมีย์สองครั้ง

เพราะเปาโลมิได้เพียงกล่าวถึงพันธสัญญาซึ่งจะต้องได้รับการสถาปนาขึ้น “ภายหลังวันเหล่านั้น” เท่านั้น แต่ที่สำคัญยิ่งกว่านั้น เขากำลังชี้ให้เห็นพระราชกิจของพระคริสต์ในฐานะมหาปุโรหิตด้วย

เพราะว่าโดยการถวายบูชาเพียงครั้งเดียว

พระองค์ได้ทรงกระทำให้บรรดาผู้ที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์นั้นถึงพร้อมเป็นนิรันดร์

และพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงเป็นพยานแก่เราด้วย เพราะว่าภายหลังที่พระองค์ได้ตรัสไว้ก่อนแล้วว่า

“นี่คือพันธสัญญาซึ่งเราจะกระทำกับเขาทั้งหลายภายหลังวันเหล่านั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรัส

เราจะบรรจุกฎหมายของเราไว้ในใจของเขา และเราจะจารึกกฎหมายนั้นไว้ในความคิดของเขา”

แล้วจึงตรัสว่า “บาปและความอธรรมของเขาทั้งหลาย เราจะไม่ทรงระลึกถึงอีกต่อไป” ฉะนั้น

ที่ใดมีการทรงโปรดยกโทษสิ่งเหล่านี้แล้ว ที่นั่นก็ไม่มีถวายบูชาเพื่อลบล้างบาปอีกต่อไป เหตุฉะนั้น

พี่น้องทั้งหลาย เมื่อเรามีใจกล้าที่จะเข้าไปในอภิสุทธิสถานโดยพระโลหิตของพระเยซู

ตามทางใหม่และทางที่มีชีวิต ซึ่งพระองค์ได้ทรงเปิดไว้สำหรับเราผ่านมานั้น คือเนื้อหนังของพระองค์

และเมื่อเรามีมหาปุโรหิตผู้ทรงอยู่เหนือพระนิเวศของพระเจ้า ฮีบรู 10:14-21

ช่วงเวลาสองร้อยยี่สิบปีซึ่งเชื่อมคำพยากรณ์ของนิมิต marah ว่าด้วยการปรากฏของพระคริสต์

เข้ากับคำพยากรณ์สองพันห้าร้อยยี่สิบปีของนิมิต chazon ว่าด้วยประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์นั้น

ผูกโยงหรือเชื่อม โยงจุดเริ่มต้นของช่วงเวลาพยากรณ์ทั้งสองนี้เข้าด้วยกัน

ด้วยสายสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ที่เป็นตัวแทนของการประสานกันระหว่างมนุษยชาติและพระลักษณะพระเจ้า ซึ่งเป็น

พระราชกิจที่พระคริสต์ทรงกระทำให้สำเร็จในการชำระให้สะอาดซึ่งเกิดขึ้นระหว่างขบวนการของบุตรสวรรค์

องค์ที่สาม และส่งผลให้เกิดพันธสัญญาที่พระองค์ทรงกระทำกับหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

นิมิตของ chazon ซึ่งแสดงให้เห็นการถูกเหยียบย่ำของพระวิหารนั้น

เป็นนิมิตของมนุษยชาติที่ถูกเหยียบย่ำด้วยบาป นับตั้งแต่การกบฏของอาดัมในสวนเอเดน; และนิมิตของ

marah ซึ่งแสดงให้เห็นพระราชกิจของพระคริสต์ในการฟื้นฟูและชำระพระวิหารนั้น

ทั้งสองประการได้สำเร็จครบถ้วนเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844

มีคำพยากรณ์สองช่วงแห่งพระพิโรธของพระเจ้า ช่วงละสองพันห้าร้อยยี่สิบปี

ซึ่งเป็นภาพแทนการถูกเหยียบย่ำของพลโยธาและสถานบริสุทธิ์.

คำพยากรณ์ทั้งสองนั้นเป็นภาพแทนของการเหยียบย่ำมนุษยชาติ ซึ่งจะได้รับการฟื้นคืนโดยนิมิตแห่ง marah

การกริ้วทั้งสองประการของพระเจ้าต่อชนชาติของพระองค์นั้นเป็นภาพแทนของพระพิโรธที่มีต่อมนุษยชาติที่ตก

ต่ำแล้ว ซึ่งจะได้รับการช่วยกู้และฟื้นฟูกลับคืนได้ก็โดยพระราชกิจของพระคริสต์ในการทรงสร้างพระวิหารที่ล้ม

ลงนั้นขึ้นใหม่และชำระให้สะอาดเท่านั้น

ความขุ่นเคืองทั้งสองนั้นเป็นตัวแทนของธรรมชาติที่สูงกว่าและธรรมชาติที่ต่ำกว่าของมนุษยชาติ

เมื่ออาดัมล้มลง ธรรมชาติที่ต่ำกว่าก็เข้าครอบครองความเป็นใหญ่เหนือธรรมชาติที่สูงกว่า

และพระประสงค์ของพระคริสต์สำหรับมนุษย์ก็คือให้ธรรมชาติที่สูงกว่าปกครองเหนือธรรมชาติที่ต่ำกว่า

เมื่ออาดัมล้มลง ธรรมชาติที่สูงกว่าก็ตกอยู่ใต้อำนาจค้นหาของธรรมชาติที่ต่ำกว่า

และพระดำริของพระเจ้าก็ถูกพลิกกลับ นั่นคือความหมายของคำว่า “การกลับใจใหม่” ในพระคัมภีร์ การกลับใจใ

หมหมายถึงการที่ธรรมชาติที่สูงกว่าได้รับการฟื้นคืนสู่ตำแหน่งแห่งการปกครองเหนือธรรมชาติที่ต่ำกว่า

การกลับใจใหม่คือการกลับทิศ หรือการพลิกกลับจากหน้ามือเป็นหลังมือ

ความกริ้วครั้งแรกต่ออาณาจักรฝ่ายเหนือ คือความกริ้วต่อธรรมชาติที่ต่ำกว่า

ซึ่งได้กดขี่ธรรมชาติที่สูงกว่าไว้ในคราวการล้มลงในบาป ความกริวนั้นมาถึงก่อน

เพราะพระคริสต์ทรงรับพระราชกิจแห่งการไถ่ให้กู้ ณ จุดเดียวกับที่มันได้เริ่มต้นขึ้นเป็นครั้งแรก

และมันได้เริ่มต้นด้วยต้นเหตุของธรรมชาติที่ต่ำกว่า ซึ่งคือต้นเหตุแห่งความอยากอาหาร
พระคริสต์ทรงเริ่มพระราชกิจของพระองค์ด้วยการอดอาหารสี่สิบวัน

“พระคริสต์ทรงทราบว่า เพื่อจะทรงดำเนินแผนการแห่งความรอดให้สำเร็จ
พระองค์จะต้องทรงเริ่มต้นพระราชกิจแห่งการไถ่กู้มนุษย์ ณ จุดเดียวกับที่ความพินาศได้เริ่มต้นขึ้น
อาดัมล้มลงเพราะการปล่อยตามใจความอยากอาหาร
เพื่อจะทรงประทับความสำนึกในหน้าที่ของมนุษย์ที่จะต้องเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า
พระคริสต์จึงทรงเริ่มพระราชกิจแห่งการไถ่กู้โดยการปฏิรูปนิสัยทางกายของมนุษย์
ความเสื่อมถอยทางคุณธรรมและความทรามลงของเผ่าพันธุ์มนุษย์นั้น
โดยหลักแล้วมีสาเหตุมาจากการปล่อยตามใจความอยากอาหารที่วิปริต” Testimonies, volume 3,
486.

ความกริ้วครั้งที่สองมุ่งต่อธรรมชาติที่สูงกว่า ซึ่งแทนโดยอาณาจักรฝ่ายใต้ ที่ซึ่งกรุงเยรูซาเล็มตั้งอยู่
อันเป็นนครซึ่งพระเจ้าทรงเลือกให้พระนามของพระองค์สถิตอยู่ วันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844
พระราชกิจที่พระคริสต์ทรงตั้งพระทัยจะกระทำ และพระราชกิจที่พระองค์กำลังทรงกระทำอยู่ในบัดนี้
ได้รับการเป็นภาพแทนโดยไม้สองท่อนของเอเสเคียล

เมื่อไม้สองอันของเอเสเคียลถูกรวมเข้าด้วยกันเป็นไม้อันเดียวตลอดไป
นั่นคือการชี้ให้เห็นถึงพันธสัญญาซึ่งพระคริสต์ทรงขจัดบาปออกจากประชากรของพระองค์ตลอดไป
และธรรมชาติที่สูงกว่าและต่ำกว่าถูกนำกลับคืนสู่โครงสร้างลำดับชั้นอันถูกต้อง
และมนุษย์ก็กลับมาสมบูรณ์อีกครั้ง ในสภาพที่ยังไม่ได้กลับใจใหม่ ธรรมชาติที่ต่ำกว่าของมนุษย์
ซึ่งแสดงโดยความกริ้วครั้งแรก ได้ปกครองเหนือธรรมชาติที่สูงกว่าของมนุษย์ซึ่งแสดงโดยความกริ้วครั้งสุดท้าย
ดังนั้น ความกริ้วครั้งแรกจึงเกิดขึ้นต่ออาณาจักรฝ่ายเหนือ ซึ่งในทางภูมิศาสตร์อยู่ “เหนือ” อาณาจักรฝ่ายใต้.

ระยะเวลาสองร้อยยี่สิบปีซึ่งเชื่อมนิมิตทั้งสอง คือ marah และ chazon เข้ากับสภาพพระเจ้าและสภาพมนุษย์
ในการเริ่มต้นร่วมกันของทั้งสองนั้น มาบรรจบรวมเป็นไม้ท่อนเดียวกันเมื่อพระคริสต์ทรงทำให้งานของทูตสวรรค์
คองคัลที่สามสำเร็จลุล่วงร่วมกับชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน
นี่คือคำพยากรณ์ว่าด้วยความกริ้วครั้งสุดท้ายต่ออาณาจักรฝ่ายใต้
ซึ่งเชื่อมเข้ากับคำพยากรณ์เรื่องการทรงปรากฏในปี 1844 เพราะพันธสัญญาประทานจิตใจใหม่ ณ
การกลับใจ แต่กายใหม่ (อาณาจักรฝ่ายเหนือ) จะได้รับการฟื้นคืนก็เฉพาะเมื่อการเสด็จมาครั้งที่สองมาถึง
ในชั่วพริบตาเดียวเท่านั้น

ข้อสี่สิบของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ระบุทั้งสองวาระแห่งยุคอวสาน และโดยการนั้นได้เน้นย้ำถึงแนวประวัติศาสตร์
ซึ่งพยากรณ์ทั้งภายในและภายนอกในช่วงประวัติศาสตร์ของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินในวิวรณ์บทที่สิบสาม ความจ
ริงที่ถูกเปิดเผยในข้อนี้เป็นตัวแทนของทั้งแนวความจริงภายในและภายนอกซึ่งพระคริสต์เสด็จมาเพื่อทรงชี้ให้
เห็นและทรงกระทำให้สำเร็จภายในประชากรของพระองค์
ความจริงที่ว่ามนุษย์ชาติเมื่อรวมเข้ากับพระลักษณะพระเจ้าแล้วยอมไม่ทำบาปนั้น
ถูกแสดงไว้ในความสว่างที่เชื่อมโยงกับผลของการเปิดเผยแห่งความรู้
และเป็นตัวแทนของความจริงภายในของประชากรของพระเจ้าในวาระสุดท้าย
ความสว่างซึ่งแสดงผ่านสงครามระหว่างบรรดาอำนาจที่นำโลกไปสู่อารมาเกิดตอนนั้น
คือความจริงภายนอกของประชากรของพระเจ้าในวาระสุดท้าย

เราจะศึกษาต่อไปในบทความถัดไป

พระวจนะของพระยาห์เวห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า “ยิ่งกว่านั้น เจ้ามนุษย์เอ๋ย
จงเอาไม้ท่อนหนึ่งมาเขียนบนไม้ นั่นว่า สำหรับยูดาห์ และสำหรับชนชาติอิสราเอลบรรดาสหายของเขา

แล้วจงเอาไม้ก้อนหนึ่งมาเขียนบนไม้ นั่นว่า สำหรับโยเซฟ ไม้ของเอฟราอิม
และสำหรับพงศ์พันธุ์อิสราเอลทั้งสิ้นบรรดาสหายของเขา
แล้วจงนำไม้ทั้งสองนั้นมาต่อเข้าด้วยกันให้เป็นไม้ท่อนเดียว และมันจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในมือของเจ้า
และเมื่อชนชาติของเจ้าพูดกับเจ้าว่า เจ้าไม่บอกเราดอกหรือว่าสิ่งเหล่านี้หมายความว่าอย่างไร
จงกล่าวแก่พวกเขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด
เราจะเอาไม้ของโยเซฟซึ่งอยู่ในมือของเอฟราอิม และเอาบรรดาตระกูลของอิสราเอลผู้เป็นสหายของเขา
และจะนำพวกเขามารวมกับเขา คือรวมเข้ากับไม้ของยูดาห์ และจะกระทำให้เป็นไม้ท่อนเดียว
และมันจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในมือของเรา ไม้ที่เจ้าเขียนนั้นจะอยู่ในมือของเจ้าต่อหน้าต่อตาพวกเขา
และจงกล่าวแก่พวกเขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด
เราจะนำชนชาติอิสราเอลออกมาจากท่ามกลางบรรดาประชาชาติที่เขาได้ไปอาศัยอยู่
และจะรวบรวมพวกเขาจากทุกด้าน และจะนำเขาเข้าสู่แผ่นดินของตนเอง
และเราจะกระทำให้เขาเป็นประชาชาติเดียวในแผ่นดินนั้น บนภูเขาทั้งหลายแห่งอิสราเอล
และกษัตริย์องค์เดียวจะทรงเป็นกษัตริย์เหนือเขาทั้งหมด และเขาจะไม่เป็นสองประชาชาติอีกต่อไป
ทั้งจะไม่ถูกแบ่งออกเป็นสองราชอาณาจักรอีกเลย เขาจะไม่ทำให้ตนเองมลทินอีกด้วยรูปเคารพของเขา
หรือด้วยสิ่งนำสะดสะเอียนของเขา หรือด้วยการล่วงละเมิดใด ๆ ของเขา
แต่เราจะช่วยเขาให้พ้นจากที่อาศัยที่ปวงซึ่งเขาได้กระทำบาปในที่นั้น และจะชำระเขาให้สะอาด
ดังนั้นเขาจะเป็นประชากรของเรา และเราจะเป้นพระเจ้าของเขา
และดาวิดผู้รับใช้ของเราจะเป็นกษัตริย์เหนือเขา และเขาทั้งหมดจะมีผู้เลี้ยงเพียงผู้เดียว
เขาทั้งหลายจะดำเนินตามคำตัดสินของเรา และรักษากฎเกณฑ์ของเรา และปฏิบัติตาม
และเขาจะอาศัยอยู่ในแผ่นดินซึ่งเราได้ให้แกียาโคบผู้รับใช้ของเรา
ซึ่งเป็นที่ที่บรรพบุรุษของเจ้าได้อาศัยอยู่นั้น และเขาจะอาศัยอยู่ในนั้น คือทั้งตัวเขา และลูกหลานของเขา
และลูกหลานของลูกหลานของเขาเป็นนิตย์ และดาวิดผู้รับใช้ของเราจะเป็นเจ้านายของเขาเป็นนิตย์
ยิ่งกว่านั้น เราจะกระทำพันธสัญญาแห่งสันติภาพกับเขา พันธสัญญานั้นจะเป็นพันธสัญญานิรันดร์กับเขา
และเราจะตั้งเขาไว้ และทวีเขาให้มากขึ้น และจะตั้งสถานนมัสการของเราไว้ท่ามกลางเขาเป็นนิตย์
พลับพลาแห่งเราก็จะอยู่กับเขาด้วย เออ เราจะเป้นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นประชากรของเรา
แล้วบรรดาประชาชาติจะรู้ว่า เราคือพระยาห์เวห์ผู้ชำระอิสราเอลให้บริสุทธิ์
เมื่อสถานนมัสการของเราอยู่ท่ามกลางเขาเป็นนิตย์” เอเสเคียล 37:15-28